

บทที่ 4

วิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสแตเบิลคอยน์

เนื่องด้วยพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้สำหรับกำกับดูแลคริปโทเคอร์เรนซีของประเทศไทยนั้นยังไม่มีบทบัญญัติครอบคลุมถึงการกำกับดูแลคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสแตเบิลคอยน์ จึงทำให้การบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวยังขาดประสิทธิภาพมีความล่าช้าไม่สามารถใช้บังคับและควบคุมการดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับคริปโทเคอร์เรนซี ทุกประเภทได้ กล่าวคือ ไม่มีบทบัญญัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับการแบ่งประเภทของคริปโทเคอร์เรนซี ที่มีทั้งประเภทที่ไม่มีทรัพย์สินอ้างอิง และ ประเภทที่มีทรัพย์สินอ้างอิงหรือสแตเบิลคอยน์ ซึ่งแต่ละประเภทนั้นจะมีความเสี่ยงในการถือครองที่แตกต่างกัน ตลอดจนไม่มีบทบัญญัติที่ใช้เป็นมาตรการในการควบคุมการขออนุญาตออกหรือขออนุญาตรับคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสแตเบิลคอยน์ และบทลงโทษกรณีกระทำการฝ่าฝืนลักลอบออกหรือขออนุญาตเกินกว่าที่ได้ขออนุญาตไว้ ดังนั้นในบทนี้ผู้วิจัยจะทำการศึกษาและวิเคราะห์กฎหมายที่ใช้ในการกำกับดูแลคริปโทเคอร์เรนซีของประเทศไทย เปรียบเทียบกับกฎหมายของสหรัฐอเมริกา และสหราชอาณาจักร เพื่อนำเอาหลักกฎหมายหรือบทบัญญัติกฎหมายของต่างประเทศมาเป็นแนวทางในการแก้ไขกฎหมายไทยเพื่อให้กฎหมายที่ใช้ในการกำกับดูแลคริปโทเคอร์เรนซีของไทยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4.1 ปัญหาเกี่ยวกับคำนิยามว่าคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสแตเบิลคอยน์

พระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 มาตรา 3 บัญญัติว่า “คริปโทเคอร์เรนซี” หมายความว่า หน่วยข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกสร้างขึ้นบนระบบหรือเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์โดยมีความประสงค์ที่จะใช้เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนเพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้า บริการ หรือสิทธิอื่นใด หรือแลกเปลี่ยนระหว่างสินทรัพย์ดิจิทัล และให้หมายความรวมถึงหน่วยข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์อื่นใดตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด

จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ไม่มีการอธิบายถึงความหมายคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสแตเบิลคอยน์เป็นการเฉพาะ และไม่มีการอธิบายแบ่งแยกประเภทระหว่างคริปโทเคอร์เรนซีประเภทที่ไม่มีทรัพย์สินอ้างอิง และประเภทที่มีทรัพย์สินอ้างอิง เนื่องจากคริปโทเคอร์เรนซีทั้งสอง

ประเภทนี้มีลักษณะที่แตกต่างกัน กล่าวคือ หากเป็นคริปโทเคอร์เรนซีประเภทที่ไม่มีทรัพย์สินอ้างอิงนั้น จะไม่มีเงิน ทองคำ หรือทรัพย์สินมีค่าใด ๆ มาใช้เป็นหลักประกันในการออกเหรียญ ส่งผลให้สิ่งที่จะมาเป็นตัวกำหนดมูลค่าของของคริปโทเคอร์เรนซีประเภทที่ไม่มีทรัพย์สินอ้างอิงนี้มีเพียงอุปสงค์และอุปทานเท่านั้น นั่นหมายความว่าเมื่อมีความต้องการหรือมีอุปสงค์ต่อเหรียญเพิ่มขึ้นก็จะทำให้ราคาของเหรียญนั้นสูงขึ้นตามไปด้วย แต่หากเมื่อใดที่อุปสงค์หรือความต้องการลดลงราคาของเหรียญก็จะลดลงตามเช่นกัน จึงทำให้คริปโทเคอร์เรนซีประเภทนี้มีความผันผวนค่อนข้างสูงส่งผลให้มีความเสี่ยงในการถือครองที่สูงตามไปด้วยนั่นเอง

ส่วนในกรณีของคริปโทเคอร์เรนซีประเภทที่มีทรัพย์สินอ้างอิงหรือสเตเบิลคอยน์นั้น เป็นคริปโทเคอร์เรนซีที่มีสินทรัพย์หนุนหลัง หรือผูกติดกับสินทรัพย์ที่มีความคงที่ เช่น ทอง น้ำมัน สกุลเงินตราปกติ หรือแม้กระทั่งผูกติดหรือหนุนหลังด้วยคริปโทเคอร์เรนซีด้วยกันเอง ซึ่งทรัพย์สินที่ใช้อ้างอิงในเหรียญนั้นจะเป็นตัวกำหนดมูลค่าเพื่อทำหน้าที่ค้ำประกันมูลค่าของเหรียญให้ไม่ผันผวน โดยง่าย จึงทำให้คริปโทเคอร์เรนซีประเภทนี้มีความผันผวนที่ค่อนข้างต่ำส่งผลให้มีความเสี่ยงในการถือครองที่ต่ำเช่นกัน

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า คริปโทเคอร์เรนซีประเภทที่ไม่มีทรัพย์สินอ้างอิงกับประเภทที่มีทรัพย์สินอ้างอิง หรือสเตเบิลคอยน์นั้นมีลักษณะที่แตกต่างกัน ส่งผลให้เหรียญทั้งสองประเภทมีความผันผวนและความเสี่ยงในการถือครองที่แตกต่างกัน ซึ่งในเรื่องของความผันผวนและความเสี่ยงในการถือครองนั้นถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการตัดสินใจในการลงทุนของผู้ลงทุน ดังนั้น การที่มาตรา 3 แห่งพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 ในส่วนของบทนิยามของคำว่า “คริปโทเคอร์เรนซี” นั้นไม่ได้มีการบัญญัติแยกประเภทของ “คริปโทเคอร์เรนซี” และไม่ได้บัญญัติถึงนิยามของคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์ เพียงแต่กล่าวถึงลักษณะของ “คริปโทเคอร์เรนซี” แบบกว้าง ๆ เท่านั้น ย่อมก่อให้เกิดความสับสนและเกิดปัญหาในการตีความส่งผลให้กฎหมายนั้นขาดประสิทธิภาพในการใช้บังคับ กล่าวคือ อาจทำให้ประชาชนไม่ทราบว่า ปัจจุบันคริปโทเคอร์เรนซีนั้นไม่ได้มีเพียงคริปโทเคอร์เรนซีประเภทที่ไม่มีทรัพย์สินอ้างอิง อย่างเช่น บิทคอยน์ เท่านั้น แต่ยังมีคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์ ซึ่งถูกคิดค้นและออกแบบมาเพื่ออุดช่องว่างของคริปโทเคอร์เรนซีประเภทที่ไม่มีทรัพย์สินอ้างอิงซึ่งมีความผันผวนสูง ไม่มีความเสถียร ไม่มีค่าในตัวเอง ให้มีความเสถียรหรือมีความผันผวนน้อยลง และมีค่าในตัวเองโดยมีทรัพย์สินที่ใช้หนุนหลังหรืออ้างอิงเป็นตัวกำหนดมูลค่า ซึ่งเป็นการเพิ่มทางเลือกและตอบ โจทย์ให้กับผู้ลงทุนที่ต้องการลงทุนกับคริปโทเคอร์เรนซีแต่ยังมีความกลัวในเรื่องของความเสี่ยงหรือไม่สามารถยอมรับความเสี่ยงได้ ดังนั้น หากมีการบัญญัติกฎหมายให้เห็นถึงความแตกต่างของคริปโทเคอร์เรนซี ทั้งสองประเภท ทำให้ผู้อ่านกฎหมายหรือผู้ลงทุนเข้าใจว่าคริปโทเคอร์เรนซี

ประเภทสเตเบิลคอยน์มีลักษณะอย่างไร อาจทำให้ผู้ลงทุนสามารถตัดสินใจในการลงทุนได้ง่ายขึ้น และเมื่อมีผู้ลงทุนในตลาดคริปโทเคอร์เรนซีของไทยมากขึ้น ย่อมเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศได้อีกทางหนึ่ง อีกทั้งหากบัญญัติกฎหมายให้ชัดเจนว่าคริปโทเคอร์เรนซีในความหมายของพระราชกำหนดนี้หมายความว่าถึงคริปโทเคอร์เรนซีประเภทที่ไม่มีทรัพย์สินอ้างอิง และคริปโทเคอร์เรนซีประเภทที่มีทรัพย์สินอ้างอิง หรือสเตเบิลคอยน์ ย่อมไม่ทำให้เกิดความสับสนว่าสเตเบิลคอยน์นั้น อยู่ในความหมายของคำว่าคริปโทเคอร์เรนซีในพระราชกำหนดนี้หรือไม่ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลตามพระราชกำหนดนี้หรือไม่อย่างไร

จากการศึกษากฎหมายของสหรัฐอเมริกาพบว่าในปลายปี พ.ศ. 2563 สหรัฐอเมริกาได้มีการเสนอร่างแก้ไขรัฐบัญญัติประกันเงินฝากของรัฐบาลกลาง (The Federal Deposit Insurance Act (12 U.S.C. 1813)) เนื่องจากในปี พ.ศ. 2563 คริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์ ได้เข้ามามีบทบาทในวงการคริปโทเคอร์เรนซีของโลกเป็นอย่างมาก และสหรัฐอเมริกาได้ตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงได้ทำการเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรการการกำกับดูแลคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์ลงในรัฐบัญญัติดังกล่าว

ทั้งนี้ ในร่างแก้ไขรัฐบัญญัติประกันเงินฝากของรัฐบาลกลาง (The Federal Deposit Insurance Act) ได้บัญญัติเกี่ยวกับนิยามหรือความหมายของสเตเบิลคอยน์ไว้ในตอนท้ายของมาตรา 3 ดังต่อไปนี้

“คำจำกัดความที่เกี่ยวข้องกับของสเตเบิลคอยน์ (STABLECOINS)

(1) สเตเบิลคอยน์ หมายถึง สกุลเงินดิจิทัลหรือเครื่องมือทางการเงินดิจิทัลอื่น ๆ ที่ออกโดยเอกชน

(A) ซึ่งเผยแพร่ทั้งทางตรงหรือทางอ้อมให้กับนักลงทุนสถาบันการเงินหรือประชาชนทั่วไป

(B) คือ

(i) เป็นสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐหรือตรึงด้วยดอลลาร์สหรัฐ หรือ

(ii) เป็นสกุลเงินหรือตรึงไว้กับสกุลเงินของประเทศหรือของรัฐอื่น ๆ และ

(C) ออก

(i) ด้วยมูลค่าการไถ่ถอนที่กำหนดแน่นอน

(ii) โดยมีจุดประสงค์เพื่อสร้างความคาดหวังหรือความเชื่อที่สมเหตุสมผล

ในหมู่ประชาชนทั่วไปว่าตราสารจะคงมูลค่าการไถ่ถอนที่มีเสถียรภาพเพื่อให้มูลค่าการไถ่ถอนที่กำหนดมีมูลค่าที่คงที่อย่างมีประสิทธิภาพ หรือ

(iii) ในลักษณะที่ แต่ไม่คำนึงถึงเจตนา มีผลในการสร้างความคาดหวังหรือความเชื่อที่สมเหตุสมผลในหมู่ประชาชนทั่วไปว่าตราสารจะคงมูลค่าการไถ่ถอนที่มีเสถียรภาพ เพื่อให้มูลค่าการไถ่ถอนที่กำหนดมีมูลค่าที่คงที่อย่างมีประสิทธิภาพ”

จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่าสหรัฐอเมริกาได้มีการบัญญัติคำนิยามของคำว่า “สเตเบิลคอยน์” ไว้อย่างชัดเจนซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับมาตรา 3 แห่งพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 ของประเทศไทยที่ได้บัญญัติไว้เพียงแต่คำนิยามของคำว่าคริปโทเคอร์เรนซีแบบกว้าง ๆ โดยไม่มีการกล่าวถึงความหมายของคริปโทเคอร์เรนซีประเภทที่มีทรัพย์สินอ้างอิงหรือสเตเบิลคอยน์เป็นการเฉพาะแยกออกมาจากคริปโทเคอร์เรนซีประเภทที่ไม่มีทรัพย์สินอ้างอิง ทั้งนี้ผู้เขียนเห็นว่าอาจเป็นเพราะคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์นั้นยังถือว่าเป็นเรื่องใหม่สำหรับประเทศไทย เนื่องจากคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์เพิ่งจะเริ่มเข้ามาเป็นกระแสได้รับความนิยมนและได้รับการสนใจจากผู้ลงทุนในคริปโทเคอร์เรนซีทั่วโลกเมื่อปี พ.ศ. 2563 แต่สำหรับพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 ของประเทศไทยนั้น มีผลบังคับใช้ในปี พ.ศ. 2561 ซึ่งอาจเป็นเหตุผลที่ทำให้กฎหมายของประเทศไทยไม่ได้บัญญัติถึงเรื่องคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์ลงไป ในบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้กำกับดูแลการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลเกี่ยวกับคริปโทเคอร์เรนซี

นอกจากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าจากบทบัญญัติตามมาตรา 3 แห่งร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญประกันเงินฝากของรัฐบาลกลาง (The Federal Deposit Insurance Act (12 U.S.C. 1813)) ได้ให้การยอมรับว่า คริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์นั้นถือเป็นสกุลเงินชนิดหนึ่ง หรืออาจกล่าวได้ว่าสหรัฐอเมริกาให้การยอมรับคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์ ว่าสามารถนำมาชำระหนี้ตามกฎหมายได้ แต่ในกรณีของประเทศไทยกฎหมายยังไม่ยอมรับให้คริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์สามารถนำมาชำระหนี้ตามกฎหมายได้ซึ่งยังถือว่าคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์นั้นเป็นวัตถุหรือเครื่องหมายอื่นใดแทนเงินตราที่ต้องห้ามในการทำ ใช้ จำหน่าย หรือนำออกใช้ ต้องห้ามตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. 2501

ส่วนสหราชอาณาจักรนั้นเมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2564 ได้มีจัดทำแนวทางการกำกับดูแลสินทรัพย์ดิจิทัล และสเตเบิลคอยน์ โดยกระทรวงการคลังสหราชอาณาจักร (UK regulatory approach to cryptoassets and stablecoins : Consultation and call for evidence) เพื่อเป็นการวางมาตรการในการกำกับดูแลสินทรัพย์ดิจิทัลหรือคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์ ทั้งนี้สำหรับคริปโทเคอร์เรนซีนั้นสหราชอาณาจักรจะเรียกว่า โทเค็น (Token) โดยหน่วยงานกำกับดูแลทางการเงินของสหราชอาณาจักร (FCA) ได้ให้คำแนะนำว่าโทเค็นนั้นสามารถแยกเพื่อจัดประเภทให้อยู่ในหมวดหมู่ที่ต่างกัน ได้ เช่น หากเป็นโทเค็นประเภทที่มีความผันผวนสูง เช่น Bitcoin , Ether และ XRP โทเค็นเหล่านี้ จะเป็นโทเค็น

ประเภทที่ไม่มีทรัพย์สินอ้างอิงจะถูกจัดอยู่ในหมวดของโทเค็นสำหรับการซื้อขายแลกเปลี่ยน (Exchange Token) เนื่องจากสหราชอาณาจักรมองว่าการแยกประเภทเช่นนี้จะทำให้ประชาชนหรือนักลงทุนมีความเข้าใจถึงลักษณะของเหรียญโทเค็นแต่ละประเภทมากขึ้น โดยหากเป็นเหรียญโทเค็นที่อยู่ในหมวดของการซื้อขายแลกเปลี่ยนประชาชนหรือผู้ลงทุนก็จะไม่นิยมซื้อมาเพื่อใช้ประโยชน์ในการชำระค่าสินค้าและบริการเนื่องจากมีความเสี่ยงในการถือครองสูงและมันมีความผันผวนเกินไปสำหรับการใช้เป็นสกุลเงินหรือสำหรับการเก็บมูลค่า แต่จะดึงดูดนักลงทุนที่มีความต้องการถือครองเพื่อการลงทุนแบบความเสี่ยงสูงเข้ามามากขึ้น

ส่วนคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์นั้นสหราชอาณาจักรได้จัดไว้ในหมวดของเหรียญที่ไม่ถูกควบคุมหรือเงินอิเล็กทรอนิกส์ (E-money Token) เนื่องจากคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์เป็นโทเค็นที่มีความผันผวนที่ต่ำโดยมูลค่าของเหรียญจะขึ้นอยู่กับทรัพย์สินที่ใช้อ้างอิงของเหรียญนั้น ๆ

ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกฎหมายของประเทศไทยกับสหรัฐอเมริกา และสหราชอาณาจักรข้างต้น จะเห็นได้ว่าสหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักรนั้นได้มีการแบ่งแยกประเภทของคริปโทเคอร์เรนซี โดยการบัญญัติถึงลักษณะที่แตกต่างของคริปโทเคอร์เรนซี ประเภทที่มีทรัพย์สินอ้างอิง และประเภทที่ไม่มีทรัพย์สินอ้างอิงออกจากกัน แต่ในกรณีของประเทศไทยไม่ได้มีการบัญญัติกฎหมายเพื่อแยกประเภทหรืออธิบายถึงลักษณะที่แตกต่างดังกล่าว ผู้เขียนจึงเห็นว่าประเทศไทยควรมีการกำหนดบทนิยามของคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์ เพิ่มเข้าไปในมาตรา 3 แห่งพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 ทั้งนี้ เพื่ออธิบายถึงรายละเอียดว่าการมีทรัพย์สินอ้างอิงนั้นคืออะไร สามารถใช้อะไรเป็นทรัพย์สินอ้างอิงได้บ้าง และจะต้องออกโดยบุคคลหรือนิติบุคคลใด เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างคริปโทเคอร์เรนซีประเภทที่ไม่มีทรัพย์สินอ้างอิง กับคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์ และเป็นการสร้างความชัดเจนและป้องกันการสับสนของประชาชน

ดังนั้น ผู้เขียนจึงเห็นควรนำบทบัญญัติของสหรัฐอเมริกามาเป็นแนวทางในการแก้ไขในส่วนของคำนิยามคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งทฤษฎีนี้วางหลักไว้ว่า ทฤษฎีคุ้มครองผู้บริโภค หมายถึง ทฤษฎีที่ให้บทบาทกับรัฐให้สามารถใช้กลไกทางกฎหมายเป็นเครื่องมือในการทำให้เกิดความเป็นธรรมแก่ประชาชนหรือผู้บริโภคที่จะเสียเปรียบและไม่มีสิทธิต่อรองกับผู้ประกอบการที่มีอำนาจเหนือกว่า ซึ่งได้มีการกล่าวไว้ในบทที่สองมาปรับใช้กับแนวคิดการแก้ไขกฎหมายในส่วนนี้ กล่าวคือ รัฐในฐานะผู้ออกกฎหมายและเป็นผู้ดูแลและคุ้มครองผลประโยชน์ของสาธารณชนจึงควรสร้างความชัดเจนโดยการบัญญัติแยกประเภทของเหรียญทั้งสองไว้ในกฎหมายเพื่อเป็นการสร้างในกฎหมายเกี่ยวกับ

คริปโทเคอร์เรนซี ที่บัญญัติไว้ในพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 ของไทย ที่ยังมีช่องว่างในส่วนของความไม่ชัดเจนในการแบ่งแยกประเภทของลักษณะเหรียญคริปโทเคอร์เรนซี เนื่องจากเหรียญคริปโทเคอร์เรนซีนั้นมีทั้งแบบที่มีทรัพย์สินอ้างอิง และแบบที่ไม่มีทรัพย์สินอ้างอิง ซึ่งเหรียญทั้งสองแบบนี้มีความผันผวนและความเสี่ยงที่ต่างกันมากซึ่งหากผู้ลงทุนหรือผู้บริโภคไม่ทราบถึงรายละเอียดในข้อนี้อาจส่งผลกระทบต่อความความเสี่ยงในการลงทุนที่ผู้ลงทุนหรือผู้บริโภคจะต้องแบกรับมากกว่าที่ได้คาดการณ์ไว้ อีกทั้งเรื่องของคริปโทเคอร์เรนซีนั้นเป็นเรื่องที่แปลกใหม่และมีเรื่องของเทคโนโลยีที่มีความสลับซับซ้อนอย่างมากเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งสำหรับผู้ที่ไม่ได้ทำการศึกษาในเชิงลึกอาจจะทำความเข้าใจค่อนข้างยาก

4.2 ปัญหาเกี่ยวกับการขออนุญาตออกเหรียญคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์

พระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 มาตรา 26 บัญญัติว่า “ผู้ประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ซึ่งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ค่าธรรมเนียมและการอนุญาตจะเป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

จากบทบัญญัติดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ไม่มีการบัญญัติถึงเรื่องของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการขออนุญาตออกคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์ไว้ และเนื่องด้วยคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์นั้นเป็นเหรียญที่ผู้ออกเหรียญได้อ้างว่ามีทรัพย์สินอ้างอิงหรือค้ำประกันในตัวเหรียญทำเหรียญเมื่อไม่มีกฎหมายเข้ามาควบคุมกำกับดูแลและไม่หน่วยงานใดเข้ามารองรับหรือตรวจสอบการมีอยู่ของทรัพย์สินที่ค้ำประกันของเหรียญว่ามีอยู่จริงหรือไม่จึงทำให้เหรียญคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์ที่ออกในประเทศไทยขาดความน่าเชื่อถือ ซึ่งปัญหาดังกล่าวย่อมทำให้เหรียญคริปโทเคอร์เรนซีที่ออกในประเทศไทยไม่ได้รับการยอมรับในระดับสากลและไม่สามารถแข่งขันกับเหรียญที่มีความน่าเชื่อถือที่ออกโดยประเทศที่มีกฎหมายหรือหน่วยงานของรัฐเข้ามากำกับดูแลและควบคุมได้ ทั้งนี้ความน่าเชื่อถือของเหรียญย่อมส่งผลกระทบต่อความนิยมของผู้ลงทุน หรืออาจกล่าวได้ว่าความน่าเชื่อถือในทรัพย์สินที่อ้างอิงถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความนิยมของเหรียญคริปโทเคอร์เรนซีประเภทที่มีทรัพย์สินอ้างอิง หรือสเตเบิลคอยน์

จากการศึกษาร่างแก้ไขรัฐบัญญัติประกันเงินฝากของรัฐบาลกลาง (The Federal Deposit Insurance Act (12 U.S.C. 1813)) ของสหรัฐอเมริกาพบว่าได้มีการบัญญัติเกี่ยวกับมาตรการในการออกเหรียญคริปโทเคอร์เรนซี ประเภทที่มีทรัพย์สินอ้างอิงหรือสเตเบิลคอยน์ไว้ในมาตรา 52 โดยมีเงื่อนไข ดังนี้

มาตรา 52 สเตเบิลคอยน์ (STABLECOINS)

“(a) การออกสเตเบิลคอยน์ (STABLECOINS) —

(1) ข้อจำกัดเกี่ยวกับผู้ที่สามารถออกสเตเบิลคอยน์ จะเป็นการผิดกฎหมายสำหรับบุคคลใด ๆ ในการออกสเตเบิลคอยน์นอกเหนือจากสถาบันรับฝากที่มีประกันซึ่งเป็นสมาชิกของระบบธนาคารกลางสหรัฐฯ

(2) ข้อจำกัดเกี่ยวกับกิจกรรมเชิงพาณิชย์ที่เกี่ยวข้องกับสเตเบิลคอยน์ จะเป็นการผิดกฎหมายสำหรับบุคคลใด ๆ ในการออกผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับสเตเบิลคอยน์ หรือสเตเบิลคอยน์ เพื่อให้บริการที่เกี่ยวข้องกับสเตเบิลคอยน์ หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการค้าที่เกี่ยวข้องกับสเตเบิลคอยน์ รวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสเตเบิลคอยน์ ที่ออกโดยบุคคลอื่น โดยไม่ได้รับการอนุมัติเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าและต่อเนื่องจากหน่วยงานธนาคารกลาง บริษัท และคณะกรรมการของระบบธนาคารกลางสหรัฐฯ ที่เหมาะสม

(3) ประกาศและข้อกำหนดการอนุมัติบุคคลใดก็ตามที่ออกสเตเบิลคอยน์ จะต้อง

(A) แจ้งหน่วยงานธนาคารกลาง บริษัท และคณะกรรมการของระบบธนาคารกลางสหรัฐฯ ที่เหมาะสม ถึงเจตนาของบุคคลที่จะออกสเตเบิลคอยน์อย่างน้อย 6 เดือนก่อนวันที่ออก

(B) ได้รับการอนุมัติเป็นลายลักษณ์อักษรจากหน่วยงานธนาคารกลาง บริษัท และคณะกรรมการของระบบธนาคารกลางสหรัฐฯ ที่เหมาะสมก่อนที่จะออกผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับสเตเบิลคอยน์ หรือการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับสเตเบิลคอยน์ หรือการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการค้าใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสเตเบิลคอยน์ รวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเหรียญสเตเบิลคอยน์ ที่ออกโดยบุคคลอื่น และ

(C) จัดเตรียมบทวิเคราะห์อย่างต่อเนื่องแก่คณะกรรมการของระบบธนาคารกลางสหรัฐฯ สภากำกับดูแลเสถียรภาพทางการเงิน และสำนักงานวิจัด้านการเงินเกี่ยวกับผลกระทบของระบบที่อาจเกิดขึ้นหรือผลกระทบของนโยบายการเงินของสเตเบิลคอยน์

(4) การเข้าถึงบัญชีหลักเกี่ยวกับสถาบันรับฝากผู้ประกันตนที่เป็นสมาชิกของระบบธนาคารกลางสหรัฐฯ และได้รับการอนุมัติเป็นลายลักษณ์อักษรตามที่ระบุไว้ในวรรค (3) (B)

(A) คณะกรรมการของระบบธนาคารกลางสหรัฐฯ จะจัดให้สถาบันมีบัญชีหลักที่ระบบธนาคารกลางสหรัฐฯ และ

(B) สถาบันจะมีสิทธิ์ได้รับสิทธิประโยชน์ทั้งหมดและเข้าถึงบริการที่เกี่ยวข้องกับบัญชีดังกล่าว

(b) ข้อกำหนดเพื่อรักษามูลค่าของผู้ออกสเตเบิลคอยน์ใด ๆ จะต้องดำเนินการทั้งหมดที่เป็นไปได้เพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีจุดสิ้นสุดตลอดอายุการใช้งานของสเตเบิลคอยน์ มูลค่าการไถ่ถอนของสเตเบิลคอยน์จะไม่ลดลงต่ำกว่ามูลค่าการไถ่ถอนที่กำหนดของสเตเบิลคอยน์

(c) ความสามารถในการแลกซื้อสเตเบิลคอยน์

(1) โดยทั่วไปแล้วผู้ออกสเตเบิลคอยน์ใด ๆ ก็ตาม จะต้องรักษาความสามารถในการแลกเหรียญสเตเบิลคอยน์ที่มียอดคงค้างทั้งหมดได้ทันทีตามมูลค่าการไถ่ถอนตามความต้องการในสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐ

(2) ข้อกำหนดเพื่อรักษาหลักประกันสำหรับจำนวนของสเตเบิลคอยน์ที่ไม่มีหลักประกัน

(A) โดยทั่วไปแล้วผู้ออกสเตเบิลคอยน์ใด ๆ ก็ตาม จะต้องฝากเงินสำรองไว้กับธนาคารสำรองของรัฐบาลกลางที่เกี่ยวข้องในบัญชีที่แยกจากกันในจำนวนที่เท่ากับมูลค่าการไถ่ถอนที่กำหนดของสเตเบิลคอยน์ที่คงค้างทั้งหมดที่ออกโดยผู้ออก และเงินสำรองดังกล่าวจะใช้เป็นหลักประกันสำหรับสเตเบิลคอยน์ดังกล่าว

(B) ข้อยกเว้นสำหรับเงินประกันอนุวรรค (A) จะไม่ใช้กับมูลค่าของสเตเบิลคอยน์ใด ๆ ที่คงค้างอยู่ที่ผู้ออกสเตเบิลคอยน์รัฐเพื่อเป็นเงินประกัน

นอกจากนี้ สหรัฐอเมริกายังได้ทำการแก้ไขรัฐบัญญัติประกันเงินฝากของรัฐบาลกลาง (The Federal Deposit Insurance Act (12 U.S.C. 1813)) ในส่วนของคำนิยามคำว่า “เงินฝาก” โดยการกำหนดให้เพิ่มคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์ไปในความหมายของคำว่า “เงินฝาก” ด้วย เพื่อให้เงินฝากที่ผู้ออกคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์ฝากไว้เป็นประกันต่อสถาบันการเงินที่ได้รับอนุญาตจากธนาคารกลางเพื่อเป็นประกันว่าเหรียญสเตเบิลคอยน์ที่ออกมานั้น มีทรัพย์สินอ้างอิงตามที่ผู้ออกเหรียญได้กล่าวอ้างจริงนั้น ได้รับความคุ้มครองตามรัฐบัญญัตินี้ดังกล่าวด้วย

จากบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้น แม้ว่าสหรัฐอเมริกาจะให้การยอมรับให้คริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์มีสถานะเทียบเท่ากับเงินตรา และสามารถนำมาชำระหนี้ตามกฎหมายได้ก็ตาม แต่ก็ยังมีมาตรการในการควบคุมการกักตุนดูแลในการออกเหรียญที่ค่อนข้างเข้มงวดและรัดกุมเช่นกัน อีกทั้งยังมีหน่วยงานของภาครัฐอย่างเช่น รัฐบาลกลางเข้ามาทำหน้าที่ในการกำกับดูแลและเป็นหน่วยงานกลางในการดูแลสถาบันรับฝากเงินที่รับฝากเงินที่ใช้เป็นประกันในการออกเหรียญสเตเบิลคอยน์ ย่อมเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ลงทุนในเหรียญออกสเตเบิลคอยน์ ได้ว่าเหรียญสเตเบิลคอยน์ที่ผู้ออกเหรียญได้อ้างว่ามีทรัพย์สินที่ค้ำประกันอยู่นั้นมีอยู่จริงและอยู่ในที่ที่ปลอดภัยสามารถตรวจสอบได้และสามารถนำเหรียญสเตเบิลคอยน์ดังกล่าวแลกเปลี่ยนเป็นเงินตราได้ทันทีที่ต้องการ

ในส่วนของสหราชอาณาจักรนั้นตามแนวทางการกำกับดูแลสินทรัพย์ดิจิทัลและสเตเบิลคอยน์ โดยกระทรวงการคลังสหราชอาณาจักร (UK regulatory approach to cryptoassets and stablecoins : Consultation and call for evidence) ก็ได้มีการกำหนดเงื่อนไขในการออกเหรียญ

สเตเบิลคอยน์โดยการดำเนินการออกเหรียญหรือการดำเนินการต่าง ๆ เกี่ยวกับเหรียญสเตเบิลคอยน์นั้นให้อยู่ภายใต้ระบบการขออนุญาตจากหน่วยงานกำกับดูแลทางการเงินของสหราชอาณาจักร (FCA) และตามแนวทางดังกล่าวยังได้กำหนดถึงเงื่อนไขสำคัญโดยกำหนดไว้ในหัวข้อของข้อกำหนดสำหรับการบำรุงรักษาและการจัดการการสำรองทรัพย์สินว่าการออกเหรียญสเตเบิลคอยน์นั้นจะต้องบังคับให้มีการสำรองทรัพย์สินภายใต้มูลค่าของโทเคน และข้อบังคับเพื่อรับรองคุณภาพและการรักษาความปลอดภัยในทรัพย์สิน ซึ่งเงื่อนไขดังกล่าวมีแนวทางที่คล้ายกับสหรัฐอเมริกาที่ให้ผู้ออกเหรียญสเตเบิลคอยน์นำทรัพย์สินที่อ้างว่ามีประกันอยู่ในเหรียญไปวางประกันไว้กับสถาบันการเงินที่ได้รับอนุญาตจากธนาคาร เพื่อเป็นการรับรองและประกันความปลอดภัยว่าเหรียญสเตเบิลคอยน์ที่ออกนั้นมีทรัพย์สินค้ำประกันอยู่จริงตามที่ผู้ออกเหรียญได้กล่าวอ้าง

จากการศึกษากฎหมายของประเทศไทยเปรียบเทียบกับกฎหมายของสหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักรข้างต้น พบว่ากฎหมายที่ใช้ในการกำกับดูแลควบคุมการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อันเกี่ยวกับคริปโทเคอร์เรนซีของประเทศไทยยังไม่มีบทบัญญัติในการกำหนดมาตรการในการออกเหรียญคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์โดยเฉพาะ เนื่องจากเป็นเหรียญที่ผู้ออกเหรียญได้กล่าวอ้างว่าเหรียญที่ได้ออกมานั้นมีทรัพย์สินอ้างอิงอยู่ และการกล่าวอ้างดังกล่าวย่อมไม่อาจพิสูจน์ได้หากไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายที่บัญญัติเพื่อควบคุมและตรวจสอบการมีอยู่ของทรัพย์สินที่อ้างอิงของเหรียญสเตเบิลคอยน์ ด้วยเหตุข้างต้นผู้เขียนเห็นว่าควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตออกเหรียญคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์ ในมาตรา 26 แห่งพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 โดยการบัญญัติมาตรการสำหรับการกำกับดูแล การออกเหรียญสเตเบิลคอยน์โดยการนำแนวทางตามสหรัฐอเมริกามาปรับใช้เพื่อกำหนดให้ในการออกเหรียญสเตเบิลคอยน์นั้นจะต้องทำการขออนุญาตต่อหน่วยงานที่กฎหมายกำหนดก่อน และจะต้องมีการวางทรัพย์สินไว้เป็นประกันตามจำนวนที่ผู้ออกเหรียญได้กล่าวอ้างไว้ว่ามีอ้างอิงอยู่ในเหรียญนั้นต่อสถาบันการเงินที่ได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อให้ผู้ที่ซื้อเหรียญหรือผู้บริโภคมั่นใจได้ว่าเหรียญสเตเบิลคอยน์ที่ซื้อไปนั้นมีทรัพย์สินอ้างอิงอยู่ตามที่ผู้ออกเหรียญได้กล่าวอ้างจริง

อย่างไรก็ตาม นอกจากการแก้ไขพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 แล้ว ผู้เขียนเห็นว่าควรนำแนวทางของสหรัฐอเมริกามาปรับใช้โดยการแก้ไขพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ด้วย กล่าวคือ แก้ไขมาตรา 3 ว่าให้นอกจากเงินที่สถาบันการเงินรับฝากจากประชาชนหรือบุคคลใดแล้วให้ถือว่าเงินที่สถาบันการเงินรับฝากจากผู้ออกเหรียญสเตเบิลคอยน์อยู่ในความหมายของคำว่าเงินฝากตามมาตรานี้ด้วย เพื่อให้ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. 2551 ตามมาตรา 6

จากการศึกษากฎหมายของประเทศไทยและต่างประเทศเพื่อนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับข้อดีข้อเสียและนำเอาส่วนที่น่าสนใจและน่าจะเป็นประโยชน์ต่อกฎหมายที่ใช้ในการกำกับดูแลและควบคุมเกี่ยวกับคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์ของประเทศไทยในอนาคตมาเป็นแนวทางในการแก้ไขบทบัญญัติที่กล่าวมาข้างต้นนั้น สอดคล้องทฤษฎีความไว้วางใจ (Trust) ซึ่งทฤษฎีนี้ได้วางหลักไว้ว่า ทฤษฎีความไว้วางใจ หมายถึง การกระทำที่ทำให้อีกฝ่ายเชื่อใจ และไว้วางใจ ซึ่งได้มีการกล่าวไว้ในบทที่สองมาปรับใช้กับแนวคิดการแก้ไขกฎหมายในส่วนนี้ เนื่องจากว่าความไว้วางใจนั้นเป็นจุดเริ่มต้นของความเชื่อใจ ซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภคในการที่จะเชื่อในตัวสินค้า ผลิตภัณฑ์ ตลอดจนการกระทำหรือคำพูดอันเป็นการกล่าวอ้างหรือสิทธิประโยชน์ใด ๆ ของผู้ให้บริการหรือผู้ขายสินค้าเป็นอย่างมาก โดยอาจกล่าวได้ว่า การที่ผู้บริโภคนั้นจะตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ใดก็ตามความไว้วางใจในสิ่ง ๆ นั้น หรือผลิตภัณฑ์นั้นมีผลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภคเป็นอย่างมาก ดังนั้น ในกฎหมายเกี่ยวกับคริปโทเคอร์เรนซี ที่บัญญัติไว้ในพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 ของไทยนั้นปัจจุบันไม่มีกฎหมายออกมาชัดเจนในเรื่องของมาตรการในการควบคุมการออกเหรียญสเตเบิลคอยน์ และเนื่องด้วยลักษณะเหรียญคริปโทเคอร์เรนซีนั้นเป็นสิ่งที่ไม่สามารถจับต้องได้ ซึ่งเรื่องของความไว้วางใจในตัวเหรียญดังกล่าวย่อมมีความสำคัญมากต่อการตัดสินใจซื้อหรือลงทุนในเหรียญนั้นของนักลงทุนด้วยเหตุดังกล่าวจึงควรบัญญัติถึงมาตรการในการออกเหรียญสเตเบิลคอยน์ โดยการกำหนดหลักเกณฑ์ในการออกเหรียญดังกล่าวว่าต้องมีการวางหลักประกันตามจำนวนที่ได้กล่าวอ้างต่อธนาคารแห่งประเทศไทย หรือหน่วยงานใดที่รัฐเห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อสร้างความไว้วางใจแก่นักลงทุนว่าจะเหรียญ สเตเบิลคอยน์ที่ออกภายใต้กฎหมายไทยนั้นมีความน่าเชื่อถือ และแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของกฎหมายไทยที่จะสามารถช่วยผลักดันเหรียญคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์เข้าสู่ตลาดสากล และดึงดูดนักลงทุนต่างชาติอันเป็นการช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของไทยอีกทางหนึ่ง

นอกจากนั้น ยังสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยี ซึ่งแนวคิดนี้ได้วางหลักไว้ว่าแนวคิดเทคโนโลยี หมายถึง การเข้าใจ ปรับตัว และยอมรับกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นมาไว้วางใจ ซึ่งได้มีการกล่าวไว้ในบทที่สองมาปรับใช้กับแนวคิดการแก้ไขกฎหมายในส่วนนี้ กล่าวคือ ควรแก้ไขกฎหมายให้สอดคล้องกับวิวัฒนาการด้านเทคโนโลยีของโลกในยุคปัจจุบันที่ได้มีการเปิดรับเอาเทคโนโลยีระบบเงินดิจิทัลที่มีประโยชน์ในเรื่องของความปลอดภัยในโอนเงิน โดยการเข้ารหัสทำให้ไม่สามารถแก้ไขหรือปลอมแปลงข้อมูลได้ อีกทั้งยังทำให้สามารถโอนเงินดิจิทัลให้กันทั่วโลกโดยผ่านเทคโนโลยีบล็อกเชน (Block chain) ซึ่งผู้โอนจะเสียค่าธรรมเนียมในการโอนเพียงครั้งเดียวต่อการโอนในแต่ละครั้ง โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมหลายต่อเหมือนกับการโอนเงินผ่านระบบธนาคารที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมในการโอนเงินระหว่างประเทศให้กับทั้ง

ธนาคารต้นทางและปลายทาง อีกทั้งในปัจจุบันหลาย ๆ ประเทศทั่วโลก เช่น สหรัฐอเมริกา และ ประเทศญี่ปุ่น เป็นต้น สามารถใช้เหรียญคริปโทเคอร์เรนซีชำระค่าสินค้าและบริการต่าง ๆ แทนเงินสดได้ จะเห็นได้ว่าประโยชน์ของเทคโนโลยีของคริปโทเคอร์เรนซีนั้นมีมากมาย อีกทั้งยังเป็นเรื่องที่ทำให้ทั่วโลกให้ความสนใจและต่างก็ได้พัฒนาเหรียญคริปโทเคอร์เรนซีของตนเองออกมา มากมาย ทั้งนี้หากประเทศไทยได้เตรียมความพร้อมโดยการกำหนดมาตรการและเงื่อนไขของ กฎหมายเพื่อให้สอดคล้องและรองรับกับเทคโนโลยีที่กำลังจะเกิดขึ้น ย่อมทำให้ประเทศไทย สามารถก้าวไปสู่สังคมในยุคดิจิทัลแบบสังคมไร้เงินสดได้เร็วกว่านานาประเทศที่เพิ่งจะมาให้ ความสนใจหลังจากที่ประเทศที่มีความพร้อมในเรื่องนี้ก่อนได้ครองตลาดของคริปโทเคอร์เรนซี ไปหมดแล้ว ซึ่งผู้เขียนเห็นว่าในอนาคตอันใกล้โลกของเราอาจจะกลายเป็น โลกแบบสังคมไร้เงินสด แบบเต็มรูปแบบ ซึ่งหากประเทศไทยมีนักพัฒนาที่ผลิตเหรียญคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์ ออกมา และเป็นเหรียญที่มีความน่าเชื่อถือและได้รับการรับรองถูกต้องโดยกฎหมายไทยแล้ว ย่อมทำให้นักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศเกิดความเชื่อมั่นและสนใจลงทุนในเหรียญ ดังกล่าว และย่อมส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย และที่สำคัญผู้เขียนเห็นว่าเราไม่สามารถ ห้ามหรือปฏิเสธความก้าวล้ำของเทคโนโลยีในโลกยุคปัจจุบันได้ แต่เราสามารถปรับตัวเพื่อรับมือ และทำความเข้าใจกับความก้าวล้ำของเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นมาได้ และเมื่อสามารถปรับตัวและเข้าใจ ได้แล้วเราจะสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างมากมาย

4.3 ปัญหาเกี่ยวกับบทลงโทษผู้ออกเหรียญคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์

พระราชกำหนดประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 มาตรา 66 บัญญัติว่า “ผู้ใดประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลโดยมิได้รับอนุญาตตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ สองปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่”

จากบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า ไม่ได้มีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับบทลงโทษกรณี ที่ผู้ออกเหรียญสเตเบิลคอยน์ไว้ ส่งผลให้ไม่สามารถลงโทษผู้ออกเหรียญสเตเบิลคอยน์ได้ เนื่องด้วย หากมีการกำหนดมาตรการสำหรับใช้กำกับดูแลและควบคุมการขออนุญาตออกเหรียญคริปโทเคอร์เรนซี ประเภทสเตเบิลคอยน์ตามข้อ 4.2 แล้ว แต่หากไม่มีการกำหนดบทลงโทษเพื่อรองรับกับมาตรการ ดังกล่าวในกรณีที่ผู้ออกเหรียญสเตเบิลคอยน์นั้นไม่สามารถให้แลกเหรียญสเตเบิลคอยน์ที่มียอด คงค้างได้ทันที กล่าวคือ กรณีที่ผู้ซื้อหรือผู้ที่ถือเหรียญสเตเบิลคอยน์นั้นมีความต้องการที่จะแลก เหรียญสเตเบิลคอยน์เป็นเงินหรือเป็นทรัพย์สินตามที่ผู้ออกเหรียญได้อ้างว่ามีอ้างอิงอยู่ในเหรียญ แต่ผู้ออกเหรียญไม่สามารถให้แลกได้ทันทีหรือปฏิเสธการแลกเหรียญ

นอกจากนั้น ในกรณีที่ผู้ออกเหรียญทำการลักลอบออกเหรียญเพิ่มเติมจากที่ได้ทำการขออนุญาตต่อหน่วยงานที่กฎหมายกำหนดไว้ หรือที่เรียกว่าการลักลอบออกเหรียญโดยไม่ได้รับอนุญาตย่อมทำให้จำนวนเหรียญที่ออกมามีจำนวนมากกว่ามูลค่าของทรัพย์สินที่ได้นำไปวางไว้กับสถาบันการเงินหรือธนาคารเพื่อเป็นประกันมูลค่าของเหรียญ ซึ่งจะทำให้เหรียญสเตเบิลคอยน์ที่ออกมานั้น ไม่มีหลักประกันจริงตามที่ผู้ออกเหรียญได้กล่าวอ้าง ย่อมส่งผลให้ผู้ออกเหรียญไม่มีความสามารถในการแลกเหรียญสเตเบิลคอยน์ที่ค้างอยู่ทั้งหมดได้ทันที และอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ที่ซื้อเหรียญหรือผู้บริโภคได้ จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า หากไม่มีการกำหนดบทลงโทษสำหรับการกระทำผิดดังกล่าวแล้ว ย่อมทำให้ผู้กระทำความผิดไม่มีความเกรงกลัวต่อกฎหมาย และเกิดการกระทำความผิดดังกล่าวขึ้น

จากการศึกษาร่างแก้ไขรัฐบัญญัติประกันเงินฝากของรัฐบาลกลาง (The Federal Deposit Insurance Act (12 U.S.C. 1813)) ของสหรัฐอเมริกาพบว่าได้มีการกำหนดบทลงโทษโดยระบุว่า ในกรณีที่ผู้ออกสเตเบิลคอยน์ ไม่สามารถแลกสเตเบิลคอยน์ที่มียอดคงค้างได้ทันทีตามความต้องการในสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ หรือในกรณีที่หน่วยงานของธนาคารกลางที่เหมาะสมระบุว่าผู้ออกไม่มีความสามารถในการแลกเหรียญสเตเบิลคอยน์ที่ค้างอยู่ทั้งหมดได้ทันทีตามความต้องการเป็นเงินเป็นดอลลาร์สหรัฐ ฯ หน่วยงานการธนาคารของรัฐบาลกลางจะทำการลงโทษผู้ออกเหรียญซึ่งอาจรวมถึง

- (A) การเพิกถอนประกันเงินฝากตามรัฐบัญญัตินี้
- (B) การเพิกถอนการเป็นสมาชิกของผู้ออกเหรียญในระบบของธนาคารกลางสหรัฐ ฯ
- (C) การเพิกถอนสัญญาระหว่างรัฐบาลกลางกับผู้ออกสเตเบิลคอยน์
- (D) โทษน้อยกว่านี้ตามที่หน่วยงานกำหนดว่าเหมาะสม

ทั้งนี้ จากบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้นหมายความว่าหากผู้ออกเหรียญไม่สามารถให้แลกเหรียญที่มียอดคงค้างได้ทันที หรือกรณีที่ผู้ออกเหรียญได้ออกเหรียญเกินกว่าจำนวนที่ได้แจ้งขออนุญาตและที่วางหลักประกันไว้ซึ่งจะทำให้จำนวนเหรียญที่ออกมามีน้อยกว่าจำนวนหลักประกันที่ได้วางไว้ ย่อมถือว่าผู้ออกเหรียญไม่มีความสามารถในการแลกเหรียญสเตเบิลคอยน์ที่มียอดคงค้างได้ทันทีตามความต้องการ ซึ่งจะทำให้ผู้ออกเหรียญดังกล่าวถูกลงโทษโดยหน่วยงานการธนาคารของรัฐบาลกลาง

ในส่วนของสหราชอาณาจักรนั้นตามแนวทางการกำกับดูแลสินทรัพย์ดิจิทัล และสเตเบิลคอยน์ โดยกระทรวงการคลังสหราชอาณาจักร (UK regulatory approach to cryptoassets and stablecoins: Consultation and call for evidence) นั้นข้อกำหนดต่าง ๆ เกี่ยวกับการกำกับดูแลสเตเบิลคอยน์นั้น ไม่ได้กำหนดหัวข้อของการลงโทษสำหรับกรณีที่มีการลักลอบออกเหรียญสเตเบิลคอยน์เพิ่มเติม

จากที่ได้ทำการขออนุญาตไว้ จนทำให้เหรียญที่ออกมานั้นมีจำนวนมากกว่าจำนวนทรัพย์สินที่ได้วางประกันไว้ แต่อย่างไรก็ตาม แนวทางการกำกับดูแลสินทรัพย์ดิจิทัล และสเตเบิลคอยน์ดังกล่าว แม้ว่าแนวทางนี้จะมีผลบังคับใช้แล้วแต่ก็ยังมี การพิจารณาและสำรวจว่ากฎระเบียบใดบ้างที่มีความจำเป็นที่จะนำมาใส่ในเงื่อนไขดังกล่าวเพิ่มเติมเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานที่คาดหวังของคณะกรรมการนโยบายการเงินของธนาคารกลาง (FPC)

จากการศึกษากฎหมายต่างประเทศข้างต้นผู้เขียนเห็นว่า ประเทศไทยควรนำแนวทางของสหรัฐอเมริกาเป็นแนวทางในการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับบตลงโทษผู้ออกเหรียญคริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์ ในมาตรา 66 แห่งพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 เพื่อเป็นการอุดช่องว่างของกฎหมายและเพื่อป้องกันการกระทำความผิดที่จะเกิดขึ้นในอนาคตหากมีการกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการขออนุญาตออกเหรียญตามข้อ 4.2 ขึ้น

นอกจากนั้น เพื่อช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ครอบครองเหรียญหรือผู้บริโภคว่าเขาจะสามารถนำเหรียญสเตเบิลคอยน์ที่ถืออยู่นั้นไปแลกเปลี่ยนเป็นทรัพย์สินที่อ้างอิงอยู่ในเหรียญได้ทันทีที่ต้องการเพื่อเป็นการยืนยันว่าเหรียญสเตเบิลคอยน์ที่มีการขออนุญาตอย่างถูกกฎหมายนั้นมีหลักประกันค้ำอยู่ตามที่กล่าวอ้างจริงและสามารถแลกเปลี่ยนเป็นทรัพย์สินที่อ้างอิงได้ตามที่ผู้ออกเหรียญได้กล่าวอ้าง ทั้งนี้ ผู้เขียนเห็นว่าในเรื่องของคริปโทเคอร์เรนซีอย่างสเตเบิลคอยน์นั้นแม้จะเป็นเรื่องที่ใหม่และท้าทายสำหรับการให้การยอมรับของรัฐบาลในแต่ละประเทศเป็นอย่างมาก

แต่อย่างไรก็ตาม รัฐนั้นไม่สามารถปฏิเสธหรือเพิกเฉยต่อเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนโลกในยุคปัจจุบันได้ และไม่สามารถห้ามหรือปิดกั้นไม่ให้ประชาชนในรัฐให้ไม่ยอมรับต่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยีได้ แต่รัฐสามารถออกกฎหมายมาเพื่อควบคุมและกำหนดมาตรการต่าง ๆ ให้เป็นไปในแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสม และเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของสาธารณชนและประเทศชาติได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเป็นกฎหมายที่มีเรื่องของการประกอบธุรกิจมาเกี่ยวข้องแน่นอนว่าหากการออกกฎหมายนั้นถูกบัญญัติไว้อย่างเหมาะสมย่อมเป็นการเอื้อประโยชน์ต่อผู้ประกอบการและผู้บริโภค และเมื่อมีความพร้อมและความชัดเจนในด้านกฎหมายแล้วย่อมส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศที่จะหันเข้ามาลงทุนอันจะเป็นผลดีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศชาติต่อไป ทฤษฎีคุ้มครองผู้บริโภคมาปรับใช้กับการแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายข้างต้น กล่าวคือ รัฐควรกำหนดบตลงโทษสำหรับกรณีที่ผู้ออกสเตเบิลคอยน์ไม่สามารถให้ผู้ที่ซื้อเหรียญไปแลกเปลี่ยนดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่อ้างอิงอยู่ในเหรียญได้ทันที และบตลงโทษในกรณีที่มีการลักลอบออกเหรียญสเตเบิลคอยน์เพิ่มเติมจากที่ได้แจ้งไว้ตอนขออนุญาตว่าขออนุญาตออกจำนวนกี่เหรียญและต้องวางเงินเป็นประกันตามจำนวนทรัพย์สินที่อ้างว่าค้ำประกัน

ตามจำนวนเหรียญดังกล่าว ซึ่งหากรัฐไม่เข้ามาแทรกแซงเพื่อกำหนดมาตรการดังกล่าวแล้ว ผู้ประกอบการอาจสร้างเงื่อนไขและระยะเวลาในการแลกเหรียญเป็นทรัพย์สินที่อ้างอิงไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดจนทำให้ผู้ซื้อเหรียญหรือผู้บริโภคได้รับความเดือดร้อนไม่สามารถแลกเหรียญได้ทันทีตามความต้องการจนก่อให้เกิดความไม่มั่นใจว่าเหรียญที่ซื้อไปนั้นมีทรัพย์สินอ้างอิงตามที่ผู้ออกเหรียญกล่าวอ้างจริงหรือไม่ อีกทั้งผู้ประกอบการหรือผู้ออกเหรียญอาจฉวยโอกาสลักลอบออกเหรียญมากขึ้นกว่าที่แจ้งและได้วางหลักประกันไว้ย่อมส่งผลให้เหรียญที่ลักลอบออกมาเพิ่มเติม นั้นไม่สามารถนำไปแลกเปลี่ยนหรือทรัพย์สินที่อ้างว่ามีค้ำประกันในเหรียญดังกล่าวได้ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ออกเหรียญไม่มีความสามารถในการแลกเหรียญสแตเบิลคอยน์ที่ค้างอยู่ทั้งหมดได้ทันที ย่อมทำให้ผู้บริโภคได้รับความเสียหาย ดังนั้นเพื่อเป็นการป้องกันความเสียหายและคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้บริโภค

ด้วยเหตุผลข้างต้นรัฐจึงควรเข้ามาดูแลและควบคุมโดยการกำหนดมาตรการทางกฎหมายดังกล่าวอย่างเข้มงวด ทั้งนี้เพื่อผลประโยชน์สูงสุดของผู้บริโภคและประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับหลักสุจริต โดยหลักสุจริตได้วางหลักไว้ว่า หลักสุจริต หมายถึง หลักที่บุคคลต่างใช้สิทธิของตนด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และปฏิบัติตามหน้าที่ของตนที่มีต่อบุคคลอื่นด้วยความซื่อสัตย์ ผู้เขียนจึงนำหลักดังกล่าวมาปรับใช้กับการแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายข้างต้น เนื่องจากหลักสุจริตนั้นมีบทบาทในการควบคุมความประพฤติของมนุษย์ในสังคมเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ และเพื่อไม่ให้มนุษย์นั้นใช้สิทธิของตนไปในทางทุจริต (Abuse) จนก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่บุคคลอื่นในสังคม หรืออาจกล่าวได้ว่าหลักสุจริตนี้คือ หลักกฎหมายแห่งความยุติธรรม ดังนั้นในการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายของกริปโทเคอร์เรนซีประเภทสแตเบิลคอยน์ โดยมีการกำหนดมาตรการให้ผู้ที่ยกเหรียญได้นั้นจะต้องทำการขออนุญาตกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องว่าจะขออนุญาตออกเหรียญจำนวนกี่เหรียญและต้องวางเงินเป็นประกันตามจำนวนทรัพย์สินที่อ้างว่าค้ำประกันตามจำนวนเหรียญดังกล่าว

ทั้งนี้เมื่อผู้ทำการออกเหรียญได้ขออนุญาตและวางหลักประกันในเหรียญตามเงื่อนไขดังกล่าวครบถ้วนแล้วให้นำเอาหลักสุจริตมาปรับโดยให้ถือว่าเหรียญที่ออกดังกล่าวนี้เป็นเหรียญที่ออกโดยถูกต้องสุจริตเชื่อถือได้ และมีทรัพย์สินอ้างอิงตามที่ผู้ออกเหรียญได้กล่าวอ้างจริง และเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ที่ทำการออกเหรียญนั้นลักลอบออกเหรียญเพิ่มเติมโดยไม่ได้ออกอนุญาตหรือกระทำการโดยทุจริตจนก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ซื้อเหรียญนั้นไปหรือประชาชนโดยส่วนรวมแล้ว ดังนั้นเพื่อสร้างความศักดิ์สิทธิ์และสร้างความน่าเชื่อถือให้กับหลักสุจริตนี้ควรบัญญัติเรื่องการกำหนดโทษแก่ผู้ที่กระทำการไม่สุจริตไว้ในพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 ด้วย

จากการศึกษาและวิเคราะห์และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการควบคุม คริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์ของประเทศไทยข้างต้น เห็นได้ว่าพระราชกำหนดการ ประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561 ยังไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมและกำกับดูแล คริปโทเคอร์เรนซีประเภทสเตเบิลคอยน์เป็นการเฉพาะ ด้วยเหตุดังกล่าวผู้เขียนจึงเห็นควรนำ แนวทางกฎหมายที่ใช้ควบคุมและกำกับดูแลสเตเบิลคอยน์ของสหรัฐอเมริกามาเป็นต้นแบบ ในการแก้ไขกฎหมายของไทย เนื่องจากกฎหมายของสหรัฐอเมริกาเมื่อเปรียบเทียบกับสหราชอาณาจักร แล้วค่อนข้างมีความชัดเจนมากกว่า และยังมีการบัญญัติถึงขั้นตอนในการขออนุญาตออกเหรียญ และการวางหลักประกันของสเตเบิลคอยน์ที่ผู้เขียนเห็นว่าหากกฎหมายไทยมีเงื่อนไขเหล่านี้ จะทำให้สเตเบิลคอยน์ของไทยมีความปลอดภัย น่าเชื่อถือ และอาจมีการพิจารณาให้สามารถนำมา ชำระหนี้ตามกฎหมายได้ในอนาคต